

Arrest

nr. 349 701 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, *loco* advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) november 1982.

1.2. Verzoekster dient op 25 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 19 november 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 22 december 2025 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op (...) november 1982 geboren bent te Luanda, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit.

U verklaart dat u sinds uw geboorte steeds in de wijk Bairro Popular heeft gewoond met uw moeder, I.F.M., uw zus, E.A.M.A., en later ook uw dochter O.Z.d.M.M.. Uw vader is nooit in beeld geweest.

U studeert tot en met de 10e klas en werkt vanaf 2015 als soldaat in de militaire gevangenis Tombo. In 2018 volgt u een opleiding tot sergeant, dewelke u behaalt, waardoor u in 2019 de rang van tweede sergeant bekomt. In 2022 wordt J.S.K. gevangenisdirecteur van de penitentiaire instelling waar u werkt. Gedurende uw hele carrière bekleedt u dezelfde functie. U werkt in de logistiek en bent er verantwoordelijk voor de voedselbedeling aan de gevangenen. Ook wanneer er vergaderingen met betrekking tot de methodologie van de FAA – over de werking van de militaire gevangenis – plaatsvinden, binnen of buiten de gevangenis, dient u aanwezig te zijn om maaltijden voor te bereiden en uit te delen.

In maart 2023 vindt zo een vergadering plaats in het huis van één van de gevangenisdirecteurs, generaal J.S.K.. U verblijft enkele dagen in zijn huis. U wordt door hem aangesproken met de vraag een geforceerd huwelijk met hem te beginnen en seks met hem te hebben in ruil voor beloningen zoals een hogere titel en een auto. Ondanks dat uw collega's wel ingingen op dit voorstel, weigert u dit. Nadien blijft hij nog verschillende keren aandringen. U blijft weigeren. De laatste keer zegt u tegen de generaal dat u naar de radio en de televisie zult stappen om de situatie aan te klagen. In overleg met kolonel A.P.J. besluit u deze stappen te ondernemen. De televisie weigert uw verhaal te aanhoren, de radio luistert maar besluit uw verhaal niet te publiceren. De generaal komt te weten dat u deze stappen heeft ondernomen en dreigt er telefonisch mee dat hij u zal vermoorden. In oktober 2023 stuurt hij mensen naar uw huis die aankloppen en schoten lossen wanneer u niet antwoordt.

Kolonel A. spoort u aan Angola te verlaten ter bescherming van uw leven. Met zijn hulp brengt u uw paspoort en Portugees visum in orde via de legale weg. Op 18 december 2023 verlaat u Angola per vliegtuig. U komt aan in Portugal en verblijft er gedurende drie maanden bij een tante. Een vriend van uw tante brengt u per auto naar België waar u aankomt op 22 maart 2024 en op 25 maart 2024 om internationale bescherming verzoekt.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: twee foto's van uzelf in functie als tweede sergeant; een embleem van uw uniform; uw soldatenkaart, geldig van 02 januari 2018 tot 31 december 2018 (N° 101012163).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door generaal J.S.K.. Enerzijds omdat hij vreest dat u bekend zult maken dat hij vrouwelijke militairen gebruikt als prostituees, anderzijds omdat u heeft geweigerd een huwelijk met hem aan te gaan en voor hem te werken als prostituee (notities van het persoonlijk onderhoud op 19 november 2025 (verder: NPO), p. 14, 17).

• Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg en bijhorende documenten zijn inconsistent:

- Waar u bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) nog verschillende keren verklaart dat u Angola verliet op 19 maart 2024 (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 6, vraag 10; p. 11, vraag 26, vraag 28, p. 14, vraag 42) lijkt u in de aanloop naar het voorbereidend gesprek bij DVZ, over het persoonlijk onderhoud op het CGVS, te hebben ontdekt dat onze onderzoeksinstanties zicht hebben op uw visumgegevens. U komt immers plots op uw verklaringen terug en meent dat u Angola heeft verlaten op 18 december 2023, hetgeen ook congrueert met de geldigheid van de visumgegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken (vragenlijst CGVS, ingevuld door de medewerkers van DVZ op 20 oktober 2025, vraag 3.5;

NPO, p. 5; zie blauwe map in administratief dossier). Uw mentale toestand is geen verschoningsgrond voor deze tegenstrijdigheid. Men kan niet inzien waarom u om die reden een andere vertrekdatum zou opgeven dan de werkelijke.

- Wat betreft uw reis verklaart u bij DVZ dat A.P.J., uw overste, deze volledig organiseerde evenals uw visum. U kon om die reden dan ook geen bedrag plakken op de kostprijs ervan (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 10 - 11, vraag 26; p. 13, vraag 37, vraag 41). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u zelf uw reis heeft georganiseerd, en dat u hierbij werd ondersteund door diezelfde persoon. Expliciet gevraagd hoeveel uw reis in het totaal heeft gekost, kunt u nu wel precies benoemen hoeveel zowel uw visum als uw vliegtuigticket hebben gekost. U meent het ook zelf te hebben betaald met uw salaris en spaargeld (NPO, p. 11 - 12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid doet u nog een poging om deze te weerleggen door te verklaren dat jullie elk de helft hebben betaald (NPO, p. 19), maar dit doet geen afbreuk aan voornoemde, duidelijke inconsistentie.

De vaststelling dat u reeds bij aanvang van uw procedure niet terugdeinst voor het afleggen van leugenachtige verklaringen ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

• **Uw vrees voor vervolging wordt reeds ernstig ondermijnd door het feit dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende in Portugal.**

Hoewel u drie maanden in Portugal verbleef, diende u er geen verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u er zich niet voelde veilig vanwege het verwantschap tussen Angola en Portugal (NPO, p. 5 - 6), maar dit kan niet gezien worden als verschoningsgrond. **Van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliert en pas een verzoek indiende te België ondermijnt drastisch de ernst van uw vrees.**

Het CGVS hecht verder geen geloof aan uw asielrelaas en dit omwille van onderstaande redenen:

• **U bent tegenstrijdig in uw verklaringen over uw gezinsleden, hetgeen bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van uw relaas gezien u uw eigen vervolgingsactor, generaal J.S.K., in de eerste plaats betreft in hun overlijden/verdwijning:**

- Waar u bij DVZ verklaart dat uw beide ouders door toedoen van "uw commandant" overleden op 23 december 2023, terwijl hij naar u op zoek ging (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 7, vraag 13, p. 14, vraag 42), vertelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw moeder in januari 2021 overleed aan borstkanker. Uw vader heeft u niet opgevoed. U heeft hem nooit gekend. Hij zou in 2017 overleden zijn, maar u bent niet naar zijn begrafenis gegaan (NPO, p. 9 - 10).

- Uw dochter, O.Z.M.M., zou volgens uw verklaringen bij DVZ sinds dezelfde dag als het overlijden van uw ouders, 23 december 2023, vermist zijn door toedoen van uw leidinggevende (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 9, vraag 18; p. 14, vraag 42). In uw verklaringen voor het CGVS valt echter te lezen dat uw dochter sinds uw vertrek uit Angola bij uw zus in de wijk Kalembe Tourada verblijft, een zus van wie u overigens ook het bestaan heeft verzwegen doorheen uw verklaringen bij DVZ, waar u expliciet verklaarde enig kind te zijn (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 9, vraag 19; NPO, p. 10).

• **U levert beperkte/foute informatie over de carrière van generaal J.S.K., hetgeen nochtans cruciaal is gezien de link tussen uw loopbaan en zijn carrière de basis vormt van uw vervolgingsfeiten:**

Uit het onderzoek dat door het CGVS werd gevoerd doorheen de informatie die haar tot beschikking staat, blijkt dat J.S.K. steeds actief is geweest binnen het Forças Armadas Angolana (FAA). Startende als generaal-officier klimt hij als regionaal commandant binnen zowel de Oostelijke als de Centrale militaire regio in Angola op tot tweede commandant van het nationaal leger, welke functie hij in juli 2020 toegewezen krijgt. De rang van luitenant - generaal wordt hem toegewezen. In februari 2023 wordt hij ontheven uit zijn functie als 2e commandant van het nationaal leger en wordt hij benoemd tot legercommandant van het FAA. Op datzelfde moment wordt hij als luitenant - generaal gepromoveerd tot generaal. Commandant van het FAA is de hoogst mogelijke rang binnen het Angolese leger waardoor hij het gezag heeft over hen allen en dus niet louter over één militaire gevangenis. Zo evalueert hij de paraatheid van verschillende commando's in het land, bezoekt hij de verschillende militaire regio's, streeft hij een versterking van het leger na door te wijzen op verbeteringen op vlak van onderwijs, opleiding, leefomstandigheden tijdens de training zoals voedsel en gezondheid, ... Ook in zijn voorbije carrière wordt geen functie als gevangenisdirecteur benoemd (zie blauwe map in administratief dossier).

- Ondanks dat u wel degelijk op de hoogte bent van de verschillende rangen in het Angolees leger (NPO, p. 4, 7 - 8) verklaart u daarentegen dat J.S.K. reeds generaal was wanneer hij in 2022 directeur werd van de militaire gevangenis waar u dienst deed (NPO, p. 8).

- U benoemt een vergadering over de methodologie van de FAA, waar J.S.K. aan deelnam en u aanwezig was voor de voedselbedeling (NPO, p. 13). Gevraagd naar de link tussen hem en de FAA stelt u dat hij directeur was van de militaire gevangenis van Tombo. Of hij daarbuiten nog een functie bekleedde binnen het FAA is u onbekend (NPO, p. 9, 15).

- U weet niets over de - nochtans indrukwekkende - carrière die J.S.K. inmiddels aflegde (NPO, p. 9).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u door J.S.K. zou worden vervolgd, of zelfs maar met hem heeft samengewerkt.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciaties te wijzigen.

- Zowel de twee foto's van uzelf in functie als tweede sergeant als het embleem van uw uniform en uw soldatenkaartstaven uw militaire dienstverlening in Angola, hetgeen in bovenstaande an sich niet ter discussie staat, maar tonen op geen enkele manier aan dat u in contact stond met J.S.K.. U beschrijft de personen die op uw foto's in uw gezelschap te zien zijn, maar bovengenoemde generaal komt hier niet in voor (NPO, p. 4).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 21 november 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van: "Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, 3, 19 en 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, 3 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 60 van het Verdrag van Istanbul, van de artikelen 7, 9 en 15 van Richtlijn 2011/95/EU (Kwalificatierichtlijn), 21 van Richtlijn 2013/33/EU (Opvangrichtlijn) en 24 van Richtlijn 2013/32/EU (Procedurerichtlijn), alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief het zorgvuldigheids-, motiverings-, redelijkheids- en samenwerkingsbeginsel en de onpartijdigheidsplicht".

Verzoekster verschaft een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen en beginselen.

Verzoekster gaat in op de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Zij benadrukt haar specifieke kwetsbaarheid als vrouw die werd geconfronteerd met seksueel getinte dwang en machtsmisbruik binnen een uitgesproken hiërarchische militaire context, alsook door een duidelijke psychische ontregeling tijdens de asielprocedure. Hiermee werd onvoldoende rekening gehouden door de commissaris-generaal, zo stelt zij. Verzoekster gaat in op haar verklaringen bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ).

Verzoekster stelt dat de commissaris-generaal een algemene argwaan opbouwt op basis van nevenelementen en deze variaties vervolgens presenteert als bewijs van intentionele misleiding. Zij benadrukt haar toestand in het najaar van 2024, waar zij te kampen had met ernstige pijnklachten.

Zij gaat in op haar verklaringen omtrent haar vertrek, haar verblijf in Portugal, de organisatie van haar reis en de familiale omstandigheden.

Verzoekster gaat in op de door de commissaris-generaal verwachte kennis van generaal J.S.K. Zij hekelt dat de geloofwaardigheid van een werkgerelateerd relaas afhankelijk wordt gemaakt van de capaciteit om de publieke biografie van een hoog officier te reconstrueren.

Verzoekster stelt verder dat de bestreden beslissing de aangevoerde vrees herleidt tot een louter persoonlijke bedreiging, doch dat wordt nagelaten een afzonderlijk, objectief en rechtstreeks met het profiel van verzoekster verbonden risico te onderzoeken: als militair kan het feit dat zij haar post en het grondgebied heeft verlaten ertoe leiden dat zij wordt veroordeeld voor ongeoorloofde afwezigheid, postverlating en/of desertie.

Verzoekster zet uiteen dat haar vrees kan worden geklasseerd als het behoren tot een "bepaalde sociale groep", met name Angolese vrouwen die doelwit zijn van seksuele uitbuiting of zich daaraan onttrekken.

Verzoekster concludeert dat: "Het CGVS vertrekt in de bestreden beslissing van een enge en eenzijdige benadering. Het focust hoofdzakelijk op elementen die volgens de verwerende partij afbreuk zouden doen aan het relaas, terwijl het nalaat het dossier als geheel te beoordelen in het licht van (i) het uitgesproken

gender-gebonden karakter van de feiten, (ii) de evidente machtsasymmetrie die uit de militaire hiërarchie voortvloeit, en (iii) de structurele context in Angola waar slachtoffers van seksuele uitbuiting en gendergerelateerd geweld vaak geconfronteerd worden met tekortschietende bescherming. In die optiek had het CGVS niet alleen de feitelijke kern, maar ook de logische gevolgen van het profiel van verzoekster (vrouw én militair) en van haar vertrek (vlucht, niet-geadministreerde uitdiensttreding) moeten onderzoeken.” en “In die context kan het relaas van verzoekster niet worden herleid tot een privévetesituatie. Het gaat om een verdragsrelevante vervolgingsvrees die tegelijk steunt op (i) gendergerelateerde exploitatie (BSG), (ii) een klokkenluidersprofiel met toegeschreven overtuiging, en (iii) een autonoom militair strafrechtelijk risico (postverlating/desertie) dat bij terugkeer tot aanhouding en detentie kan leiden. Het CGVS diende die samenhang te onderzoeken en te motiveren, temeer daar de bestreden beslissing zelf de “onthullingsvrees” van de generaal erkent en de feiten zich situeren binnen een militaire hiërarchie.”

Verzoekster gaat verder in op oud artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster gaat in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster stelt dat haar algemene geloofwaardigheid is vastgesteld, zodat het voordeel van de twijfel moet worden toegekend. Verder stelt zij dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de vereisten die gelden voor het onderzoek en de motivering van de asielbeslissing. Tevens stelt zij dat de bewijsbenadering in strijd is met het samenwerkingsmodel dat het Unierecht oplegt.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”* Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad deze beoordeling bij. Verzoekster gaat in haar verzoekschrift uitvoerig in op het belang van het identificeren van kwetsbaarheden, doch kan de gedane beoordeling niet aan het wankelen brengen. De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker ontkennend heeft geantwoord op de vraag of er in haar hoofde sprake was van bijzondere procedurele noden, die het normale verloop van de procedure om internationale bescherming kunnen bemoeilijken (zie AD, “vragenlijst bijzondere procedure noden, dd. 3 april 2024). Verder stipt de Raad aan dat verzoekster naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming geen enkel medisch document heeft overgemaakt. Verzoekster stelde tijdens haar gehoor bij de DVZ weliswaar dat zij een probleem heeft, *uterine fibroids*, waardoor zij pijn heeft en *“als ik mijn regels heb, heb ik pijn”* (zie AD, “verklaring DVZ”, vraag 38). Zij heeft hierbij evenwel geenszins concreet aangegeven dat zij ten tijde van haar gehoor bij de DVZ kampte met dermate pijnklachten, dat deze ertoe leidde dat zij niet volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Ook uit het verslag van de vragenlijst bij de DVZ kan niet worden afgeleid dat verzoeksters medische situatie haar verhinderde van volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoekster bevestigde integendeel nogmaals uitdrukkelijk dat er geen elementen of omstandigheden voorhanden zijn, zoals haar gezondheidstoestand, die het vertellen van haar verhaal kunnen bemoeilijken (zie AD, “vragenlijst CGVS”, vraag 3.2.). Verder werd verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of zij klaar was voor het onderhoud, waarop zij bevestigend antwoordde (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoekster dat zij alle vragen heeft begrepen en dat zij niets meer wilde toevoegen. Ook de aanwezige advocaat heeft geen opmerkingen geformuleerd bij het verloop van het persoonlijk onderhoud (zie NPO, p. 21). Waar verzoekster thans voor het eerst bij haar verzoekschrift een afschrift van een gedeelte van haar medisch dossier voegt, kan zij bovenstaande analyse niet ombuigen. Nergens in het overgemaakt medisch dossier – dat slechts is beperkt tot een summiere oplijsting van medische consultaties en dat bevestigt dat zij lijdt aan een fibroom – kan worden gelezen dat zij ten tijde van haar gehoor bij de DVZ of haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS kampte met dermate ernstige pijnklachten dat zij hierdoor niet bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om haar procedure internationale bescherming te

doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, ontdaan van incoherenties. Waar verzoekster nog verwijst naar haar duidelijke psychische kwetsbaarheid, herneemt de Raad vooreerst wat hierboven reeds werd gesteld. Verder moet de Raad vaststellen dat geen enkel medisch attest wordt overgemaakt ter attestering van deze psychologische kwetsbaarheid, zodat het *in casu* beperkt blijft tot een loutere zelfdiagnose. De Raad onderstreept dat uit een lezing van het verslag van het gehoor bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat verzoekster in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, waarbij niet kan worden vastgesteld dat er zich bepaalde incidenten hebben voorgedaan of er tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud sprake was van duidelijke indicaties dat verzoekster niet langer in staat was om het onderhoud in de voorliggende omstandigheden verder te zetten. Waar verzoekster verwijst naar haar uiting van suïcidale gedachten op het einde van het persoonlijk onderhoud, stelt de Raad weliswaar vast uit de notities blijkt dat verzoekster op dat ogenblik emotioneel wordt en paniek vertoont. Evenwel vond dit incident slechts plaats bij het afsluiten van het persoonlijk onderhoud, nadat reeds alle verklaringen werden afgelegd. Zoals gezegd, blijkt uit de notities niet dat er eerder doorheen het persoonlijk onderhoud sprake was van een ernstig emotioneel incident. Verzoekster verduidelijkt verder niet waarom haar profiel als Angolese vrouw, die verklaart te zijn geconfronteerd met een poging tot seksuele dwang in het kader van een hiërarchische militaire structuur, zou maken dat zij niet volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Zij verduidelijkt ook niet welke bijzondere procedurele steunmaatregelen zich in dit verband opdrongen. De Raad herhaalt andermaal dat verzoekster zowel op het formulier “bijzondere procedure noden” als bij de “vragenlijst CGVS” heeft aangegeven dat er geen elementen voorhanden zijn die het vertellen van haar verhaal zouden bemoeilijken (zie *supra*). Waar verzoekster ten slotte nog verwijst naar de verplichting om de kwetsbaarheid van een niet-begeleide minderjarige te identificeren, gaat de Raad uit van een materiële vergissing in het verzoekschrift. Met haar, voor het overig, overwegend theoretisch betoog maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zich alsnog steunmaatregelen opdrongen, opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Evenmin blijkt dat zij niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, ontdaan van incoherenties.

3.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor de gevangenisdirecteur van de gevangenis waar zij werkzaam was, nadat zij weigerde in te gaan op zijn voorstellen tot een “geforceerd” huwelijk en seksuele betrekkingen en zij dreigde deze praktijken openbaar te maken. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vluchtmotieven, omdat:

(a) verzoeksters verklaringen omtrent haar reisweg en bijhorende documenten niet consistent zijn, waarbij (i) zij bij het invullen van de “verklaring DVZ” meermaals verklaarde Angola te hebben verlaten op 19 maart 2024, doch vervolgens bij haar gehoor op het DVZ hierop terugkwam en verklaarde Angola te hebben verlaten op 18 december 2023, wat ook overeenstemt met de gegevens van haar visumdossier; en (ii) zij afwijkende verklaringen aflegt over wie haar reis heeft gefinancierd;

- (b) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het lot van haar gezinsleden, terwijl zij dit nochtans zelf uitdrukkelijk verbindt aan haar eigen vervolgingsactor, generaal J.S.K.;
- (c) verzoekster beperkte en foutieve informatie verstrekt over de carrière van generaal J.S.K., wat nochtans cruciaal is, gezien de link tussen haar loopbaan en zijn carrière de basis vormt van haar vervolgingsfeiten;
- (d) de door verzoekster neergelegde documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande, omdat er geen link kan worden gemaakt met generaal J.S.K.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.4. Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift verwijst naar haar uitgesproken pijnsymptomen en stelt dat dat het moeilijk verdedigbaar is om haar verklaringen te behandelen alsof zij afkomstig zouden zijn van iemand die in een neutrale staat verkeert, volledig beschikbaar is en niet wordt beïnvloed in aandacht, onmiddellijke herinnering of het ordenen van tijdsankers, herhaalt de Raad dat nergens uit het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat verzoekster kampte met dermate ernstige pijnklachten dat zij hierdoor niet bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, ontdaan van incoherenties (zie *supra*). Zij kan deze omstandigheden dan ook niet aanwenden als verantwoording voor de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Verzoekster wijst doorheen haar verzoekschrift eveneens op haar profiel van Angolese vrouw, die werd geconfronteerd met seksuele dwang in het kader van een hiërarchische militaire structuur. De Raad is echter van oordeel dat ook van een vrouw met verzoeksters profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat ze doorleefde ervaringen kan geven en eenvoudige zaken over haar vluchtrelaas kan vertellen, evenals dat zij coherent is in haar verklaringen hierover. Er werden algemene vragen gesteld omtrent haar verblijfplaatsen, haar levensomstandigheden, haar familie en de elementen die aan de grondslag van haar vluchtrelaas liggen. Het betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren. Er blijkt niet dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Er werden door de *protection officer* ook zowel open als gesloten vragen gesteld die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder ook dat verzoekster het gehoor kon volgen, de haar gestelde vragen begreep of desgevallend om verduidelijking vroeg en erop kon antwoorden, zoals zij ook zelf beaamde op het einde van het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 21). Verzoekster geeft nog aan dat bij een slachtofferprofiel, waarbij er sprake is van een context van machtsmisbruik met een seksueel karakter, terughoudendheid, lacunes of een geleidelijke onthulling van de feiten niet uitzonderlijk, maar typisch is. Dienaangaande wijst de Raad er evenwel op dat de omissies en tegenstrijdigheden, die werden vastgesteld in de bestreden beslissing geen betrekking hebben op de voorstellen van het “geforceerd” huwelijk en de seksuele betrekking als dusdanig, doch wel op de context waarin verzoekster stelt dat deze gebeurtenissen plaatsvonden en de daaropvolgende vlucht uit Angola. Verzoekster maakt niet aannemelijk waarom van haar niet kon worden verwacht dat zij omtrent deze elementen coherente en gedetailleerde verklaringen kon afleggen.

4.1.5. De Raad onderstreept vooreerst dat verzoekster geloofwaardigheid volledig onderuit wordt gehaald, door haar flagrant tegenstrijdige verklaringen omtrent het lot van haar gezinsleden, in de nasleep van haar problemen met generaal J.S.K. De commissaris-generaal stelde terecht: *“Waar u bij DVZ verklaart dat uw beide ouders door toedoen van ‘uw commandant’ overleden op 23 december 2023, terwijl hij naar u op zoek ging (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 7, vraag 13, p. 14, vraag 42), vertelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw moeder in januari 2021 overleed aan borstkanker. Uw vader heeft u niet opgevoed. U heeft hem nooit gekend. Hij zou in 2017 overleden zijn, maar u bent niet naar zijn begrafenis gegaan (NPO, p. 9 - 10).*

Uw dochter, O.Z.M.M., zou volgens uw verklaringen bij DVZ sinds dezelfde dag als het overlijden van uw ouders, 23 december 2023, vermist zijn door toedoen van uw leidinggevende (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 9, vraag 18; p. 14, vraag 42). In uw verklaringen voor het CGVS valt echter te lezen dat uw dochter sinds uw vertrek uit Angola bij uw zus in de wijk Kalembe Tourada verblijft, een zus van wie u overigens ook het bestaan heeft verzwegen doorheen uw verklaringen bij DVZ, waar u expliciet verklaarde enig kind te zijn (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 9, vraag 19; NPO, p. 10).” Verzoekster is niet ernstig, waar zij voorhoudt dat deze elementen slechts randgegevens zijn en geenszins behoren tot het zwaartepunt van haar relaas. Het lot van haar gezinsleden, gelinkt aan haar persoonlijke problemen met generaal J.S.K. heeft betrekking op kernelementen van haar vluchtrelaas en er mag worden verwacht dat verzoekster hier consistente verklaringen over aflegt, *quod non in casu*. Het gaat *in casu* ook om ernstige en flagrante tegenstrijdigheden, waar zij bij de DVZ verklaart dat zowel haar ouders als haar dochter werden gevisieerd door haar leidinggevende – en respectievelijk werden gedood en vermist geraakte – terwijl zij bij

het CGVS verklaart dat haar ouders reeds veel eerder zijn gestorven en haar dochter sinds haar vertrek uit Angola gewoon bij haar zus verbleef. Dat deze gegevens initieel verkeerd werden genoteerd kan niet overtuigen. De Raad benadrukt dat verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat zij geen opmerkingen had bij haar gehoor bij de DVZ (zie NPO, p. 4). Het louter volharden in één versie van de feiten, kan evenmin afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden.

4.1.6. De commissaris-generaal stelt verder terecht dat verzoekster gebrekkige en foutieve kennis omtrent generaal J.S.K. de geloofwaardigheid van haar relaas eveneens onderuit haalt, gelet op de link tussen haar loopbaan en deze van de generaal als basis van haar vluchtrelaas. De Raad sluit zich aan bij de volgende overwegingen: *“Uit het onderzoek dat door het CGVS werd gevoerd doorheen de informatie die haar tot beschikking staat, blijkt dat J.S.K. steeds actief is geweest binnen het Forças Armadas Angolana (FAA). Startende als generaal-officier klimt hij als regionaal commandant binnen zowel de Oostelijke als de Centrale militaire regio in Angola op tot tweede commandant van het nationaal leger, welke functie hij in juli 2020 toegewezen krijgt. De rang van luitenant - generaal wordt hem toegewezen. In februari 2023 wordt hij ontheven uit zijn functie als 2e commandant van het nationaal leger en wordt hij benoemd tot legercommandant van het FAA. Op datzelfde moment wordt hij als luitenant – generaal gepromoveerd tot generaal. Commandant van het FAA is de hoogst mogelijke rang binnen het Angolese leger waardoor hij het gezag heeft over hen allen en dus niet louter over één militaire gevangenis. Zo evalueert hij de paraatheid van verschillende commando's in het land, bezoekt hij de verschillende militaire regio's, streeft hij een versterking van het leger na door te wijzen op verbeteringen op vlak van onderwijs, opleiding, leefomstandigheden tijdens de training zoals voedsel en gezondheid, ... Ook in zijn voorbije carrière wordt geen functie als gevangenisdirecteur benoemd (zie blauwe map in administratief dossier). Ondanks dat u wel degelijk op de hoogte bent van de verschillende rangen in het Angolees leger (NPO, p. 4, 7 - 8) verklaart u daarentegen dat J.S.K. reeds generaal was wanneer hij in 2022 directeur werd van de militaire gevangenis waar u dienst deed (NPO, p. 8). U benoemt een vergadering over de methodologie van de FAA, waar J.S.K. aan deelnam en u aanwezig was voor de voedselbedeling (NPO, p. 13). Gevraagd naar de link tussen hem en de FAA stelt u dat hij directeur was van de militaire gevangenis van Tombo. Of hij daarbuiten nog een functie bekleedde binnen het FAA is u onbekend (NPO, p. 9, 15). U weet niets over de – nochtans indrukwekkende – carrière die J.S.K. inmiddels aflegde (NPO,p. 9).”*

Verzoekster kan niet worden gevolgd waar zij stelt dat de commissaris-generaal verlangt dat zij een volledig *curriculum vitae* kan reconstrueren, in plaats van weer te geven wat zij concreet heeft gezien, gehoord en meegemaakt in haar dienstcontext. Er wordt door de commissaris-generaal wel terecht verwacht dat de informatie die verzoekster over generaal J.S.K. verschaft in overeenstemming is met de beschikbare landeninformatie en dat zij voldoende concreet zijn loopbaan kan toelichten, gelet op de samenhang van zijn loopbaan en de loopbaan van verzoekster, aangezien de door verzoekster voorgehouden vervolgingsfeiten zich in deze context situeren. Verzoekster slaagt hier, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd, geenszins in. Door haar verklaringen te herhalen, aan te geven dat zij haar functionele realiteit heeft beschreven en dat zij geen toegang had tot de vergaderingen van J.S.K., kan zij de gedane vaststellingen niet aan het wankelen brengen of hier een nieuw licht op werpen. Verzoekster wordt verder niet verweten in haar verklaringen enkel *“een exact functielabel”* te ontbreken, doch er wordt – terecht – aangegeven dat verzoeksters verklaringen omtrent de invulling van de carrière van J.S.K. geenszins overeenstemmen met zijn werkelijke betrekking als legercommandant van het FAA. Waar verzoekster erkent dat zij de militaire rangen kan benoemen en onderscheiden, doch vooral een perceptie heeft geformuleerd vanuit haar eigen positie, kan zij geenszins uitklaren waarom zij uitdrukkelijk heeft verklaard dat J.S.K. reeds generaal was toen hij begon te werken in de militaire gevangenis (zie NPO, p. 8). Dat J.S.K. voor deze benoeming reeds een uitzonderlijk hoog niveau van luitenant-generaal bekleedde, doet hieraan evenmin afbreuk. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij duidelijk het onderscheid kent tussen de rang luitenant-generaal en generaal (zie NPO, p. 8).

4.1.7. Wat betreft de door verzoekster bij haar verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat deze verzoeksters militaire dienstverlening in Angola kunnen aantonen – wat niet ter discussie staat – maar dat elke link met J.S.K. ontbreekt. Verzoekster brengt deze beoordeling niet aan het wankelen. Wat betreft de bij het verzoekschrift neergelegde medische documenten, wordt nergens in deze documenten enige link gemaakt met de door verzoekster voorgehouden vluchtmotieven, zodat deze ook niet van aard zijn om alsnog de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas te herstellen.

4.1.8. Rekening houdend met het voorgaande, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen dat verzoekster met J.S.K. heeft samengewerkt en in dit verband werd geconfronteerd met bedreigingen, nadat zij weigerde in te gaan op de voorstellen tot een “geforceerd” huwelijk en seksuele betrekkingen en dreigde deze openbaar te maken.

4.1.9. Bovendien slaagt verzoekster er ook niet in om de overwegingen aangaande haar reisweg en de omstandigheden hierrond aan het wankelen te brengen. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt,

betreffen ook deze elementen geen randelementen, waarbij van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat zij duidelijke en waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt omtrent de omstandigheden van haar reisweg. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij stelt:

“Waar u bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) nog verschillende keren verklaart dat u Angola verliet op 19 maart 2024 (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 6, vraag 10; p. 11, vraag 26, vraag 28, p. 14, vraag 42) lijkt u in de aanloop naar het voorbereidend gesprek bij DVZ, over het persoonlijk onderhoud op het CGVS, te hebben ontdekt dat onze onderzoeksinstanties zicht hebben op uw visumgegevens. U komt immers plots op uw verklaringen terug en meent dat u Angola heeft verlaten op 18 december 2023, hetgeen ook congrueert met de geldigheid van de visumgegevens die werden teruggevonden op basis van uw vingerafdrukken (vragenlijst CGVS, ingevuld door de medewerkers van DVZ op 20 oktober 2025, vraag 3.5; NPO, p. 5; zie blauwe map in administratief dossier). Uw mentale toestand is geen verschoningsgrond voor deze tegenstrijdigheid. Men kan niet inzien waarom u om die reden een andere vertrekdatum zou opgeven dan de werkelijke.

Wat betreft uw reis verklaart u bij DVZ dat A.P.J., uw overste, deze volledig organiseerde evenals uw visum. U kon om die reden dan ook geen bedrag plakken op de kostprijs ervan (zie verklaring DVZ, d.d. 03 april 2024, p. 10 - 11, vraag 26; p. 13, vraag 37, vraag 41). Op het CGVS verklaart u dan weer dat u zelf uw reis heeft georganiseerd, en dat u hierbij werd ondersteund door diezelfde persoon. Expliciet gevraagd hoeveel uw reis in het totaal heeft gekost, kunt u nu wel precies benoemen hoeveel zowel uw visum als uw vliegtuigticket hebben gekost. U meent het ook zelf te hebben betaald met uw salaris en spaargeld (NPO, p. 11 – 12). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid doet u nog een poging om deze te weerleggen door te verklaren dat jullie elk de helft hebben betaald (NPO, p. 19), maar dit doet geen afbreuk aan voornoemde, duidelijke inconsistentie.”

Waar verzoekster verwijst naar haar medische toestand tijdens het afleggen van de verklaringen, verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds in de eerdere punten werd uiteengezet. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat er in haar hoofde sprake was van dermate ernstige pijnklachten, dat de door haar afgelegde tegenstrijdige verklaringen haar niet kunnen worden tegengeworpen. Verzoekster kan haar tegenstrijdige verklaringen omtrent haar vertrek uit Angola niet zomaar opzijschuiven als een “*administratieve fout*”. Ook omtrent haar verklaringen van de financiering van de reisweg, kan verzoekster niet voorhouden dat de tegenstrijdigheden kunnen worden verklaard als een verhaal dat gaandeweg concreter wordt. Verzoekster verklaarde bij de DVZ uitdrukkelijk dat A.P.J. “*alles*” betaalde (zie AD, “*verklaring DVZ*”, vraag 41), terwijl zij bij het CGVS verklaarde dat zij de bedragen heeft betaald, omdat zij een salaris en spaargeld had (zie NPO, p. 12). Het is slechts wanneer zij geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdige verklaringen, dat zij deze tracht te doen samensmelten in één allesomvattende verklaring, met name dat zij elk de helft hebben betaald (zie NPO, p. 19). Dit kan evenwel niet overtuigen.

4.1.10. Waar verzoekster thans in haar verzoekschrift een nieuwe vervolgingsvrees opwerpt, met name de vrees om bij een terugkeer naar Angola te worden veroordeeld vanwege onrechtvaardige afwezigheid, postverlating en/of desertie, stipt de Raad vooreerst aan dat zij deze vrees doorheen de verschillende gehoren tijdens haar verzoek om internationale bescherming nooit zelf kenbaar heeft gemaakt. Alleszins, wijst de Raad erop dat reeds werd vastgesteld dat geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters verklaringen omtrent de reden en context van haar vertrek uit Angola, met name omdat zij werd bedreigd door J.S.K.. Aangezien verzoekster geen klaarheid schept omtrent de omstandigheden en context waarin zij Angola heeft verlaten, kan ook niet zonder meer worden aangenomen dat zij op onrechtmatige wijze haar tewerkstelling in de militaire dienstverlening heeft verlaten en derhalve het risico loopt op een veroordeling vanwege onrechtvaardige afwezigheid, postverlating en/of desertie. De door verzoekster geschetste “*context die als een vlucht wordt beschreven en niet als een administratief ‘geregelde’ uitdiensttreding*” wordt niet aannemelijk gemaakt. Het komt hierbij niet aan de Raad toe om te gissen naar de precieze omstandigheden van verzoeksters vertrek uit Angola. Deze omstandigheden in acht genomen, kan verzoekster niet overtuigen in haar uiteenzetting in haar verzoekschrift omtrent haar vrees dienaangaande.

4.1.11. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar stelling dat de strategie van de commissaris-generaal bestaat uit het verschuiven van de focus naar randpunten en het opblazen van administratieve variaties. Verzoekster gaat hierbij nog veralgemeend in op een “*bewijsbenadering in strijd met het samenwerkingsmodel*” en de stelling dat de bestreden beslissing “*niet voldoet aan de vereisten die gelden voor het onderzoek*”, doch dit kan – rekening houdend met voorgaande bespreking – niet worden aangenomen. Verzoekster blijft in gebreke om *in concreto* aan te tonen op welke wijze het onderzoek door de commissaris-generaal niet zou voldoen. In de mate dat verzoekster de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie en partijdigheid verwijt, brengt zij ten slotte geenszins valabele argumenten bij ter ontkrachting van de hoger weergegeven omstandige en draagkrachtige motieven. Verzoekster brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar

verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Angola kan blijken. De Raad acht het motief in de bestreden beslissing aangaande verzoeksters gebrek aan een verzoek om internationale bescherming in Portugal overtuigend, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Er wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in oud artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Met betrekking tot oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

4.2.3. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Er wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

4.4. Wat de aangevoerde schending van oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat deze bepaling slechts toepassing vindt wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond, wat allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij, kan de schending van oud artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd. De Raad merkt in deze nog op dat artikel 4.4 van de Verordening (EU) 2024/1347 voorziet in een gelijkaardige bepaling als het oude artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, zodat ook deze bepaling *in casu* niet dienstig kan worden aangevoerd.

4.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.6. In de mate dat verzoekster een schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op

het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoekende partij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES